

¹Odsjek za kliničku imunologiju i reumatologiju ♦ Klinika za unutarnje bolesti

Klinički bolnički centar Split ♦ Spinčićeva 1 ♦ 21000 Split

²Odjel za gastroenterologiju ♦ Klinika za unutarnje bolesti

Klinički bolnički centar Split ♦ Spinčićeva 1 ♦ 21000 Split

³Odjel za nefrologiju ♦ Klinika za unutarnje bolesti

Klinički bolnički centar Split ♦ Šoltanska 1 ♦ 21000 Split

ERADIKACIJA HELICOBACTER PYLORI INFKECIJE UMANJUJE AKTIVNOST SISTEMSKE SKLEROZE

ERADICATION OF HELICOBACTER PYLORY INFECTION MAY REDUCE ACTIVITY OF SYSTEMIC SCLEROSIS

Mislav Radić¹ ♦ Dušanka Martinović Kaliterna¹ ♦ Damir Bonacin² ♦ Josipa Radić³

Posljednjih godina naglašava se učinak infekcijskih čimbenika u etiologiji sistemske skleroze (SSc). Porast titra specifičnih antinuklearnih protutijela uz izraženu molekularnu mimikriju upućuju na autoimunu etiologiju bolesti. U novijim radovima se naglašava infekcijski čimbenik kao mogući okidač razvoja SSc (CMV i Parvo virus B19). Prepostavlja se da SSc može biti odgovor na infektivni čimbenik u genetski podložnog domaćina. Dosadašnja istraživanja su pokazala da Helicobacter pylori (H. pylori) može biti poticaj pojedinih autoimunih bolesti. Neki produkti H. pylori (ponajviše ureaza) predstavljaju nespecifične mitogene koji u poliklonalnim B stanicama mogu pokrenuti stvaranje autotratutijela. U navedenom kontekstu pokazana je uloga H. pylori infekcije u patogenezi primarnog i sekundarnog Sjögrenovog sindroma. H. pylori infekcija ima nedvojbeno značajnu ulogu u refluksnom ezofagitisu u bolesnika sa SSc. Dosadašnja naša istraživanja potvrdila su povezanost H. pylori infekcije s aktivnošću SSc.

Cilj je bio pratiti učinak eradicacijskog liječenja H. pylori infekcije s obzirom na težinu kliničke slike SSc.

41 bolesnik s jasno potvrđenom dijagnozom SSc je uključen u ovo prospektivno istraživanje. Konačna dijagnoza bolesti je potvrđena u skladu s kriterijima Američkog reumatološkog društva (engl. American College of Rheumatology). Bolesnici u trenutku uključenja nisu bolovali od neke druge infekcije te nisu imali povišenu tjelesnu temperaturu. U ispitivanje su uključeni bole-

snici dobi od 25 do 65 godina s aktivnom fazom bolesti procijenjenom prema EUSTAR-ovim (engl. European Scleroderma Trial and Research) kriterijima, minimalnog trajanja od 12 do 60 mjeseci. Aktivnu fazu bolesti definira zbroj bodova veći ili jednak 3. Ezofagogastroduodenoskopija se izvodila standardnom tehnikom, a H. pylori infekcija se određivala histološkom obradom bi-optata sluznice, koji se uzimao iz antruma želuca (4 cm od pilorusa; dva uzorka) i korpusa želuca (dva uzorka). SSc bolesnici s potvrđenom H. pylori infekcijom sačinjavali su osnovnu skupinu dok su u kontrolnoj skupini bili SSc bolesnici bez H. pylori infekcije. Svi bolesnici s H. pylori infekcijom, neovisno o tome imaju li ili nemaju gastroduodenalno oštećenje, liječeni su trojnom eradicacijskom terapijom.

SSc bolesnici s H. pylori infekcijom nakon 6 mjeseci imali su smanjenu aktivnost osnovne bolesti te blažu kliničku sliku u odnosu na početak ovog istraživanja ($p<0,05$). Kožne promjene mjerene modificiranim Rodnanovim kožnim testom pokazuju značajno poboljšanje po eradicaciji H. pylori infekcije ($p<0,01$).

Ovom studijom potvrđena je moguća povezanost H. pylori infekcije s težinom kliničke slike i aktivnosti ove relativno rijetke bolesti. Potrebna su daljnja istraživanja kako bi se sa sigurnošću objasnila uloga H. pylori infekcije u patogenezi SSc.

Ključne riječi: sistemska sklerozna, Helicobacter pylori